

Justitsministeren behandler forskere som politiske modstandere

Autzen, Anton A. A.; Vallgård, Karen; Pristed, Birgitte Beck; Kropp, Kristoffer; Jønsson, Alexandra B. R.; Hansen, Niels Chr.; Kristensen, Peter Marcus; Laustsen-Kiel, Andreas Hougaard; Andersen, Peter Ebert; Høyland-Kroghsbo, Nina Molin

Total number of authors:
19

Published in:
Uniavisen

Publication date:
2023

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link back to DTU Orbit](#)

Citation (APA):

Autzen, A. A. A., Vallgård, K., Pristed, B. B., Kropp, K., Jønsson, A. B. R., Hansen, N. C., Kristensen, P. M., Laustsen-Kiel, A. H., Andersen, P. E., Høyland-Kroghsbo, N. M., Eriksen, J. J., Jensen, L. K., Bjørk, A. A., Damgaard, R. B., Clemmensen, C., Danbolt, M., Sylow, L., Andersen, L. M., & Kristensen, L. B. (2023). Justitsministeren behandler forskere som politiske modstandere. *Uniavisen*.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

U.

SENESTE
Kære KU: Tag ...

8. maj, 2023 — 15:04

DEBAT

JUSTITSMINISTEREN BEHANDLER FORSKERE SOM POLITISKE MODSTANDERE

af: **19 medlemmer af Det
Unge Akademi**

Det Unge Akademi er en uafhængig platform for unge forskere inden for alle videnskabsgrene. Se navnene på de 19 underskrivere nederst i indlægget. Billede: **Lars Svankjær**

Bashing — De lever i en parallelverden, mener Peter Hummelgaard om de forskere, der modsiger hans politiske forslag. Men når forskere på den måde bliver behandlet som politiske modstandere, skader det i længden både samfundet og politikerne selv.

Alle underskrivere ses i bunden af indlægget

Justitsminister Peter Hummelgaard har i flere medier gentaget, at forskere lever i en forskerverden, som, må man forstå, er forskellig fra den virkelige verden. Bemærkningen er rettet mod de forskere, der har påpeget, at længere straffe ikke har nogen effekt på hyppigheden af voldsdomme. Det strider nemlig imod ministerens forslag om strengere straffe for knivstikkeri.

Hummelgaards bemærkning om, at forskere lever i en slags parallelverden, er uheldig. Den type bemærkninger er faldet før, men oftest fra mere dubiøse kanter end landets justitsminister. Forskning er til for samfundets bedste, og forskere søger at kvalificere den offentlige debat med den viden, vi sidder inde med. Med sin kommentar forkaster ministeren den viden og fremstiller samtidig universiteterne som et selvforvaltet pasningstilbud for folk, der vil bo i en parallel verden. Hvis det er den udbredte opfattelse af

DEBATINDLÆG

Dette er et debatindlæg. Indlægget er udtryk for skribentens egen holdning.

Vi opfordrer alle til at læse debatindlæg til ende, før de kommenterer dem på Facebook, så vi kun får konstruktive bidrag.

Det er godt, når der er uenighed, men husk at holde en god debat tone.

universiteterne og forskningen, har universiteterne et problem – men det har resten af samfundet også.

Uniavisen forbeholder sig retten til at slette kommentarer, der overskrider vores debatregler.

Legitimerer forskerbashing

I sit forslag om strengere straffe opererer justitsministeren ud fra en idé om, at den virkelighed, Rigspolitiet beskriver, er mere reel end den virkelighed, forskningen på området belyser. Det er i hvert fald det, hans retorik bygger på, og han glemmer dermed, hvad formålet med forskningen i debatten er.

LÆS OGSÅ: Hvad har Kaare Dybvad Bek imod forskning?

Det er et demokratisk sundhedstegn, at forskere modsiger politikerne

Hummelgaard vil bare gerne lave politik, og det kan være ubejlejligt, at kvalificeret viden på området trækker tæppet væk under hans forslag. Det huer ham ikke, og så falder kommentaren – forskere lever i en anden verden. Ministeren behandler forskere, som var de politiske

modstandere.

Det er ærgerligt, for når andre forskere ser deres kolleger blive hængt ud af justitsministeren, fordrer det ikke lysten til at sætte sin viden i spil, skulle det blive aktuelt. Der er i forvejen kun få incitamentter til at deltage i debatten som forsker, og vi får en fattigere offentlig debat, hvis forskere udebliver i frygt for forskerbashing. Det er netop forskerbashing, justitsministeren legitimerer.

Skader politikerne selv

Minister betyder tjener, og Hummelgaards rolle som minister er at tjene samfundet. Ministeren skal huske på, at forskere og universiteter også er

samfundets tjenere. I disse dage, hvor der er stort fokus på uddannelsespolitikken, er det værd at gentage, at universiteternes opgaver er mange, heriblandt at stille et vidensberedskab til rådighed for landets beslutningstagere.

Universiteterne er arnested for den viden, vi ikke ved, at vi får brug for. Når kriserne rammer, er vi glade for den investering. Formidling er et krav i universitetsloven, og det indebærer til tider, at forskere bidrager med et kritisk perspektiv i den offentlige debat. I hvilket omfang, der skal lyttes til forskerne fra politisk side, er et valg, politikerne må træffe. Men undervejs bør de holde sig for øje, at det er et demokratisk sundhedstegn, at forskere modsiger politikerne.

Vi frygter, at forskerbashing og forkastning af forskningsbaseret viden kan blive normaliseret, når kommentarer som denne falder fra regeringens top. Det underminerer universiteternes og forskernes rolle i samfundet. I sidste ende skader det politikerne selv, for politiske tiltag står stærkere, hvis videnskabelig evidens taler for, at de vil få den ønskede effekt. Når forskere går politikerne på klingen, kan det godt være, det er irriterende og ubejlejligt, men reelt burde politikerne være glade. I den lille konflikt opstår nemlig den større mulighed for at formulere en (endnu) bedre politik.

Underskrivere

Anton A. A. Autzen, adjunkt ved DTU

Karen Vallgård, lektor ved KU

Birgitte Beck Pristed, lektor ved AU

Kristoffer Kropp, lektor ved RUC

Alexandra B. R. Jønsson, lektor ved RUC

Niels Chr. Hansen, videnskabelig assistent ved AU

Peter Marcus Kristensen, lektor ved KU

Andreas Hougaard Laustsen, professor ved DTU

Peter Ebert Andersen, adjunkt ved AU

Nina Molin Høyland-Kroghsbo, adjunkt ved KU

Janus Juul Eriksen, lektor ved DTU

Louise Kruse Jensen, professor ved KU

Anders Anker Bjørk, adjunkt ved KU

Rune Busk Damgaard, lektor ved DTU

Christoffer Clemmensen, lektor ved KU

Mathias Danbolt, professor ved KU

Lykke Sylow, lektor ved KU

Lau M. Andersen, adjunkt ved AU

Line Burholt Kristensen, lektor ved KU